

červenec - srpen 2021

párek

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 7-8, 2021

ročník XXI.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

1 **let**
KNIHOVNY !!!

menu

Entrée	4
Recenze:	
Dívka jménem Sus	5
Někdo jiný	7
Voda, která hoří	9
Zdivočelí koně	11
Malá ochutnávka z knižních novinek hudebního oddělení	15
Tipy z dětských knihoven	21
E-knihy v KMO	26

entrée

Přišlo léto, přišla vedra, rozvolňuje se a naše knihovna už je opět v běžném provozu. Čítárny, internety, studovny se opět začaly plnit čtenáři a uživateli. Svět se opět stává normálnějším. Čtenáři se znovu vrátili mezi regály plné knih a k naší radosti si cestu do knihovny našli nejen zavedení knihomolové, ale i mnoho nových. Snad ta pandemická situace přinesla i něco „pozitivního“, a to, že lidé uzavření doma si našli opět cestu ke čtení. S příchodem léta jsme pro ně uvedli do provozu novou moderní službu – půjčování e-knih. „Jak na to“ se můžete dozvědět na konci tohoto Párku, nebo samozřejmě na webu KMO. A jaké jsou první poznatky? Je to tak, jak tvrdí knihovny u nás i na celém světě. E-kniha je pro čtenáře jen doplněk čtení. Svět papírových knih nezničí, jen ho doplní. Je vidět, že příběh, který si chce čtenář užít, si raději přečte s knihou v ruce, než v mobilu či tabletu.

Bohdan BoboKing Volejníček

1 **let**
KNIHOVNY !!!

Dívka jménem Sus

Jonas T. Bengtsson

text: Irena Šťastná

Dívka jménem Sus dánského autora Jonase T. Bengtssona je vzorkem svižné prózy, která svého čtenáře namočí do sociálně lehce nevábneho prostředí. Sus je nedávno dospělá, vypadá však jako jen trochu odrostlá holka. Má sociálkou přidělen startovní byt. Žije v městské čtvrti, jež je pověstná tím, že pokud si potřebujete opatřit cokoli nelegálního, jdete právě sem. Sus se protlouká každodenností, jak se dá, ale má jasný plán i vůli k činu.

Matka jí zemřela před pár lety. Otec je momentálně ve vězení za zabití své ženy. Bratr v nemocnici, těžce zraněn po návratu z války. Sus je sama. Je závislá na drogách, stejně jako byla její máma. Drogy jsou tématem, kolem něhož se v románu točí svět, je to však jednak odraz prostředí, kde Sus žije, na druhé straně je to hlavně prostředek, jak si opatřit nejen svou dávku, ale rovněž kýžené věci. Sus není tou hlavní postavou, která je drogou natolik polapena, že nemá pojem o okolí. Kdepak. Sus sice potřebuje denní jointy, ale ve svém od mala pokřiveném světě má docela jasno a postupuje přísně logicky za svým netradičním snem.

Sus přichází na školní dvory za osmáky, aby jim nabídla drogy, zís-

kala je tak jakožto pravidelné zákazníky a výdělkem se tak přiblížila ke kýženému cíli vlastnit něco, na co zatím nemá prostředky. Sus si také opatří kotě. Pojmenuje ho Zítrapryč. Cílem totiž vůbec není kotě vlastnit, má posloužit naprosto jinému účelu. Jindy Sus zahraje divadýlko, aby se vetřela do domácnosti pána, který byl obviněn z distribuce dětského por-
na. Účelem je zkusit si na tomto pánovi pár vlastních dovedností, které hr-
dinka potřebuje ještě vypilovat. Sus má doma sbírku kvalitních nožů, je
na ně pyšná. Sus s sebou nosívá ven železnou tyč na obranu. Jistě, není to
líbivý svět. Je tvrdší a s docela jinými pravidly, než na jaká jsme běžně
zvyklí. Ale jakýpak máme právě my pojem o tom, co se v té které sociální
vrstvě zrovna nosí?

Jonas T. Bengtsson je autorem střední dánské spisovatelské genera-
ce. Dívka jménem Sus vyšla v edici Světová literatura jako 205. svazek
v nakladatelství Euromedia Group, a. s. – Odeon. Ve stejné edici je na čes-
kém trhu k mání ještě autorova starší Pohádka (2013). Buďte bez obav, i
tohle je tvrdší čtení. Obě knihy mají málo společného s obvyklým stereo-
typním názorem, kde Dánsko vnímáme zúženě jako zemi blahobytu. Po-
kud nebudete mít ještě stále dost, je možné se tímto autorem dosytit také
zprostředkovaně skrze film. Filmovou adaptaci jeho druhého románu
Submarino (2010) v režii Thomase Vinterberga jednoznačně doporučuji -
seversky syrové drama se strhujícími hereckými výkony, kde hutné emo-
ce jsou to první, na co narazíte.

BENGTSSON, Jonas T. Dívka jménem Sus
Praha: Odeon, 2017. 145 stran

Někdo jiný -kronika proměny-

Imre Kertész

text: Irena Šťastná

Jestliže se vám ve čtrnácti letech stane, že jste z rodné země přesunut do Osvětimi a pak se během dvou dalších let dostanete i do jiných koncentračních táborů, není divu, že obtisk těchto událostí se promítne do vašeho celoživotního literárního díla. Nejde však vůbec jen o bezprostřední zážitky a třeba jejich deníkový záznam. Jde pochopitelně o otázku celé vaší identity, o daleko hlubší a tvrdší zjištění, která, zvládnete-li vůbec žít, vás pronásledují po celý život.

Imre Kertész získal Nobelovu cenu za literaturu v roce 2002, tedy ve svých 73 letech. Knihu *Někdo jiný - Kronika proměny* přeložila z maďarštiny Adéla Gálová a vydalo nakladatelství Kniha Zlín.

Zápas sám se sebou, i v ten mohou vyústit drastické zážitky, které prožijete jako teenager a přechováváte je v sobě dalších šedesát let. Samozřejmě nikoli proto, že chcete. Důvod je ten, že zbavit se jich je nemožné. Jediné, co se s nimi děje, je to, že se přetavují a variují v závislosti na tom, jak zraje vaše osobnost. Nečekejte tedy v případě knihy *Někdo jiný - Kronika proměny* klasickou románovou strukturu či

akční děj. Kdepak. Melancholický hrdina pobývá v různých městech a přemítá. Jeho myšlenky jsou však natolik palčivé, že začtete-li se, nepustí vás až do devadesáté deváté strany.

Přesto, je-li vám bližší autentičtější prožitek literárního hrdiny, který odráží zažitou realitu světové války bezprostředněji a na vlastní kůži, pak doporučuji Kertészův první román *Člověk bez osudu*. Ne nadarmo bývá označován za jeden z nejvíce rozjitrujících románů o holocaustu.

KERTÉSZ, Imre. Někdo jiný : kronika proměny
Zlín: Kniha Zlín, 2013. 99 s.

Voda, která hoří

Jitka Vodňanská

text: Irena Šťastná

Jitka Vodňanská (1944) je psychoterapeutka, bývalá manželka nedávno zesnulého Jana Vodňanského i dlouholetá velmi blízká přítelkyně Václava Havla (1936 – 2011). Tolik zběžné představení autorky knihy vzpomínek, rozprostřených na úctyhodných cirka pěti stech stranách.

Viktor Stoilov z nakladatelství Torst zcela jistě sázel i na další vrstvy tohoto „dokumentu doby“. Máte výtečnou šanci poznat zblízka, jakým způsobem fungovalo seskupování lidí kolem pověstného Hrádečku manželů Havlových. Budete nahlížet paralelní svět disidentů a také tehdy všudypřítomné fízly nebo věznění, vazby na zahraniční osobnosti i způsoby šíření tehdy zakázané literatury. Bytové přednášky, happeningy, divadlo. Nahlédnete do intimní korespondence mezi Jitkou Vodňanskou a Václavem Havlem. Představíte si velmi přesně atmosféru, v níž vznikaly jednotlivé Havlovy divadelní hry. Vzpomenete si na úzkostnou šed' let sedmdesátých i osmdesátých, ale to vše v kontrastu s neutuchajícím potenciálem lidí, kteří byli sice trvale pod dozorem, ale vykazovali neskutečný tvůrčí potenciál.

Zároveň je v knize velmi věrně zaznamenán kvas, z něhož vzešla sametová revoluce. Stejně tak i postupné oddalování Havla

s Vodňanskou, když Václav začal stoupat do vrcholné politiky a etapa komunismu u nás postupně mizela. Výtečně je popsán i samotný 17. listopad 1989 i vznik Občanského fóra a celá napínavá atmosféra v části tehdejší společnosti oné doby.

Bohatý je rovněž veškerý doprovodný obrazový materiál. Útržky z deníků Vodňanské, jež si údajně píše od svých šestnácti let, množství fotek, dopisy, nejrůznější záznamy, i ty mírně bizarní, jakým je třeba jídelníček na Hrádečku.

Domnívám se, že zejména dnešní studenti, kteří chtějí zjistit, jak etapa před rokem 1989 vypadala, naleznou v knize Voda, která hoří, výtečný zdrojový a autentický materiál. Což však platí také o kterémkoli z nás, jenž zanechal v této části českých dějin kus dětství, mládí či života.

VODŇANSKÁ, Jitka. Voda, která hoří
Praha: Torst, 2018. 507 stran

Zdivočelí koně

Monika Načeva

text: Andrea Šmausová

Zpěvačku, herečku, šansoniérku Moniku Načevu neboli „odhozené bulharské dítě“, jak ji nazvali členové divadla Sklep, ve kterém vystupovala, není třeba představovat. Pochází sice z Chocně, ale má bulharské kořeny, do Bulharska jezdila jako malá holka za dědou – pastevcem ovcí. Už od šestnácti let se u ní projevila touha hrát divadlo. Poté, co neuspěla u zkoušek na DAMU, krátce pracovala jako uklízečka, než se jí podařilo nastoupit do pražské redakce České televize. Dále prošla pražským A studiem Rubín, brněnským HaDivadlem pod vedením Arnošta Goldflama. Do divadla Sklep se dostala na pozvání Davida Vávry. V současné době působí v dětském Divadle Minor. Objevila se i v několika filmech, z nichž nejznámější je „Díky za každé nové ráno“ a „Mazaný Filip“.

Co se týká hudební tvorby Moniky Načevy, často spolupracuje s renomovanými hudebníky, např. s Michalem Pavlíčkem, s nímž natočila desku „Možnosti tu sou“. Tady o jejím způsobu zpěvu hudební kritik Jiří Černý prohlásil, že svým protahovaným polozpěvem připomíná Patti Smith. Její činnost se dále ubírala cestou folk-blues-jazz, a to

spoluprací s hudebníkem Justinem Lavashem nebo s Ivou Bittovou a Lenkou Dusilovou, s nimi vytvořila projekt „Spolu“. Textů na většině alb se zhostil Jáchym Topol či Sylva Fischerová.

V dalších projektech se orientovala na triphop, world music a elektronickou hudbu, aby se nakonec dopracovala k minimalismu v hudbě a maximalismu v textu.

Posledním albem z loňského roku „Zdivočelí koně“ Načeva dokáže poezii přiblížit lidem, kteří by si k ní cestu jinak nejspíš nenašli. To je i můj případ. Přestože poezie není můj šálek kávy, plnými doušky jsem si dopřála šálek zhudebněné poezie, nesoucí mimořádné osobní příběhy. Vřele doporučuji všem, kteří se zajímají o underground a beat generation. Načeva tímto chtěla vzdát hold samizdatovým básníkům šedesátých až osmdesátých let.

Název alba i nového seskupení Zdivočelí koně vznikl právě podle stejnojmenné básně Pavla Zajíčka, který v roce 1973 spolu s Milanem Hlavsou založil kapelu DG 307 a o tři roky později byl spolu se členy kapely Plastic People of The Universe na základě vykonstruovaného procesu uvězněn.

Monika Načeva zpívá zhudebněnou poezii téměř po celý svůj život a vybírá si takové básníky, aby jí mluvili z duše. Této tradice se drží i její poslední album. Vybrala si básníky ze dvou kulturních okruhů. Již zmiňovaný Pavel Zajíček, Ivan Martin Jirous a Věra Jirousová zastupují okruh českého undergroundu.

Jedním z nejsilnějších momentů alba je báseň vybraná z Jirousovy sbírky Magorovy labutí písňě „Neplavil jsem se po mořích“ a její klávesové zhudebnění plné romantiky.

Druhým okruhem je básnická scéna, která bývá nazývána českou odnoží beat generation. Je zde zastoupena Vladimírou Čerepkovou, Václavem Hrabětem a Šárkou Smazalovou.

Poslední jmenovaná, téměř zapomenutá nadaná básnířka Šárka Smalová, která si vzala život v pouhých 23 letech, album otevírá písní Divoké husy textem: „Na podzim šlapu černou hlínu, chodí tu bílá dáma, věští mi z ruky dlouhou zimu, ve které budu sama...“ a naznačuje atmosféru celého alba. Její texty jsou prodchnuty smutkem a bolestí a jako by předjímalý její předčasnou tragickou smrt.

Důrazu na slovo Monika podřídila vše. Hudebně je tedy album méně výrazné. Hudební základy tvoří jen klávesy, elektronika a bicí. Ke vzniku alba přizvala pouze dva hudebníky – klávesáka Davida Kabzana (Rány těla) a bubenici Markétu Pták (LO/VE). Samozřejmě album stojí a padá s Moničiným nezaměnitelným hlasem (jako ostatně všechna její alba).

Jednoduchý doprovod kláves má tu a tam šansonový nebo bluesový podtón. Bicí v podání Markéty Pták jsou ještě nenápadnějším springpartnerem ve většině skladeb. Ty pak některé básně svou interpretací podtrhují. Například v refrénu Do ztracena Vladimíry Čerepkové, který je postaven na dvou verších. Monika zde ale sugestivně opakuje „v téhleté pustině odvážu psy a pustím je“, aby následně dodala „za stínem vlastní duše“ tak fatálně, až posluchači vyrazí studený pot na čele. Podobným způsobem v písni „Posledním vlakem“ Načeva dokáže až mrazivě připomenout bezvýhodnost situace v bývalém Československu vypíchnutými verši „posledním vlakem pojedem spolu, koupím ti lístek a neřeknu kam“.

Zdivočelí koně jsou dle mého mínění jedním z vrcholů Moničiny hudební dráhy. A to ve více než čtvrtstoletí dlouhé kariéře, během které Monika vnesla svou osobitost do desítky alb, není rozhodně málo. Je sympatické, že si album vydala vlastním nákladem, vybrala na něj peníze prostřednictvím crowdfundingu.

- 1. Divoké husy** 3:58
David Kabzan / Šárka Smazalová
- 2. Chvilka před setměním** 2:57
David Kabzan, Monika Načeva / Věra Jirousová
- 3. Do ztracena** 5:11
David Kabzan / Vladimíra Čerepková
- 4. Neplavil jsem se po mořích** 4:35
David Kabzan / Ivan Martin Jirous
- 5. Posledním vlakem** 3:12
David Kabzan, Monika Načeva,
Markéta Ptáčnicková / Václav Hrabě
- 6. Zdivočelí koně** 4:11
David Kabzan, Monika Načeva,
Markéta Ptáčnicková / Pavel Zajíček
- 7. Sen** 4:09
David Kabzan, Monika Načeva,
Markéta Ptáčnicková / Věra Jirousová
- 8. Korálek** 2:00
David Kabzan, Monika Načeva / Šárka Smazalová
- 9. Chvění** 4:13
David Kabzan, Monika Načeva,
Markéta Ptáčnicková / Pavel Zajíček
- 10. Voda** 3:56
David Kabzan, Monika Načeva / Šárka Smazalová
- 11. Listí už padá** 5:13
David Kabzan, Monika Načeva,
Markéta Ptáčnicková / Pavel Zajíček
- 12. Šedé** 4:12
David Kabzan / Věra Jirousová

NAČEVA Zdivočelí
koně

Načeva - vocals
David Kabzan - keyboards, back vocals
Markéta Pták - drums, back vocals

Technical support by Tobiáš Jirous
Recorded, mixed and mastered
by co-producer Amak Golden
at Golden Hive Studio Prague 2020
Cover booklet photo by Marek Novotný
© Design, photos by Vilém Kabzan

Ze srdce děkujeme všem skvělým básníkům
na tomto albu za inspiraci...

©+® Načeva a Zdivočelí koně 2020

Album vzniklo za finanční podpory:

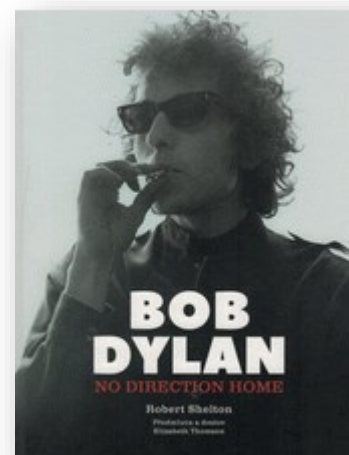
Malá ochutnávka z knižních novinek hudebního oddělení

text: Jana Martiníková

Robert Shelton

Bob Dylan - No direction home

Bob Dylan (nar. 1941), americký hudebník, písničkář, skladatel a spisovatel, držitel Nobelovy ceny za literaturu, je osobností, kterou určitě není třeba čtenáři dlouze představovat. Životopisných portrétů této legendy najdeme v knihovně hned několik, kromě nich také Dylanovy vzpomínky, výběry z jeho poezie nebo z jeho písňových textů. Přesto je právě tato kniha něčím zvláštní a ojedinělá.

„Tento příběh vypráví o básníku a muzikantovi, který se narodil a rodil stále znovu, „několikrát zemřel“, a přesto žil dál. Je to příběh o lidovém hrdinovi, jenž své hrdinství odmítal, rebelovi, který výmluvně zpochybnil svou kulturu, k níž pomohl vytvořit protikulturu, a potom se obrátil proti výstřelkům, k jejichž vzniku přispěl. Tato kniha je snahou vyslovit pravdu o tvůrci mýtů a člověku, jenž mýty přijímá i rozbíjí a mytologizuje sny i noční můry jedné generace.“ Těmito slovy charakterizuje knihu autor - novinář, který coby redaktor New York Times Dylana „objevil“, když v roce 1961 začínal hrát na Manhattanu. Stal se jeho kamarádem, nadšeným obdivovatelem, propagátorem i kritikem.

První verze životopisného portrétu *No Direction Home* byla vydána v roce 1986. Nové, bohatě ilustrované vydání knihy vychází při příležitosti Dylanových těžko uvěřitelných 80. narozenin. Úžasné na této biografii je, že vznikala za přímé spolupráce autora s Dylanem, jeho rodinou, přáteli, bývalými spolužáky apod. a že mapuje jeho stále pokračující kariéru. Kromě Dylanových životních peripetií sleduje a komentuje také osudy a proměny jeho hudby, jeho experimentování a překračování hranic hudebních žánrů, jeho nahrávky, alba, texty... Opravdu zasvěcené a kvalitní čtení pro fanoušky populární hudby.

Hervé Bourhis, Jacques de Pierpont

Heavy metal – kapesní příručka

Víte, že to, co se dnes označuje jako heavy metal, není ve skutečnosti jeden hudební směr, ale že toto hnutí se v současnosti dělí do více než šedesáti podžánrů? A kdo se v nich má vyznat? No, samozřejmě čtenář této kapesní příručky. Dozví se mnoho podrobností o metalových hudebních skupinách a pobaví se i grafickou stránkou knihy, která je psaná/kreslená ve stylu comics.

Knížka také dokumentuje, že heavymetalové hnutí má velmi zajímavou a pestrou historii.

„V polovině 80. let se američtí náboženští fundamentalisté vydali na křížovou výpravu proti heavy metalu jako „nástroji zvrácenosti mladých“. Nespokojili se pouze se snahou najít skryté satanské vzkazy na nahrávkách nebo dekódováním skrytých významů jmen kapel (např. AC/DC – „Po Kristu/Děbel přijde“), tahle paranoia vedla k tvrzení, že „dávlova hudba“ navádí ke kriminalitě...“

Stručně, výstižně a hlavně zábavně. Přesně tak je napsaná tato příručka, která má menší rozměry než školní sešit a pouhých 66 stránek textu a obrázků.

Vladimír Mišík

Byl jsem dobřej

rozhovory s Ondřejem Bezrem z let 1999, 2006, 2017, 2019, 2020

Autobiografické vzpomínky českého hudebníka, textaře, zpěváka a kytaristy Vladimíra Mišíka (nar. 1947), napsané svižnou a čtivou formou rozhovoru, byly poprvé vydány pod názvem „Letní rozhovor s Ondřejem Bezrem“ v roce 1999. Od té doby se dočkaly už několika nových upravených vydání. To nejnovější z letošního roku má témata vyprávění rozšířená o události z let 2019 - 2020. Mišík se rozpovídal například o svých zážitcích z první cesty do USA, ale také o nejnovějším albu *Jednou tě potkám*, které sklidilo nadšené přijetí posluchačů. A zdá se, že už chystá nové písničky...

„A když do toho v březnu vlítl covid, byl jsem docela v klidu. Neměl jsem koncerty, nebyl stres, takže mi bylo dobře, doma jsem si četl, občas jsem se šel s rouškou projít. Jednou jsem takhle přišel povzbuzen procházkou v parku a jednou plzní v kelímku domů... a začal psát tenhle text:

„V tašce jen léky, placatku rumu

půlku chleba a jednu zralou blumu

jsem důchodce, sotva se domů sunu...“

Nutno podotknout, že tento čiperný důchodce má svým posluchačům (a také čtenářům knihy) stále co nabídnout. Kromě zpěvákových vzpomínek dostaly v rozhovorech slovo také další osobnosti - členové jeho rodiny, hudebníci z rockových kapel, kamarádi, hudební kritik nebo lékař. Čtenář se tedy rozhodně nebude nudit. Kniha je doplněna bohatou diskografií, písňovými texty a fotografiemi.

Johnny Cash

Slova pro věčnost

Amerického zpěváka a skladatele Johnnyho Cashe obdivuje už několik generací především pro jeho country písně. Hity jako „Hey Porter“, „Cry, cry, cry“ nebo „Folsom Prison Blues“ se už staly zřejmě nesmrtelnými. Tato knížka ale nepřináší Cashovy písňové texty, jak by se dalo očekávat. Jedná se totiž o texty pouze literární, o nezhuďebněnou poezii. Básně z autorovy pozůstalosti vybíral jeho syn John s editorem Paulem Maldoonem. A je to čtení velmi působivé, podmanivé.

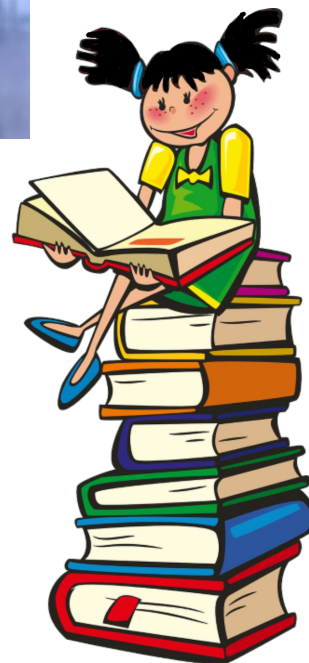
*„Kdyby někdo film chtěl točit o mém životě,
shlídnul bych ho dvakrát, ale mlčel zarytě.
Kdyby chtěli víc než jenom kopu planejch žvástů,
museli by najmout nejmíň třicet scénáristů.
Dokončená verze trvala by deset dní,
a to když by vystříhali všechno obscénní...“*

Ukázka z básně „Jenom žádný filmy, prosím vás“ připomene Casha rozverného, sebeironického. Takových básní je ve výboru spousta, ale kromě nich také poezie nefalšovaně citová, milostná nebo filozoficky laděná. Vedle drobnůstek jako stvořených pro zhudebnění ve stylu jednoduchých popěveků najdeme v knize i rozsáhlé několikastránkové epické (dalo by se říci baladické) skladby „Jób“ nebo „Tecumseh“. Tematická různorodost a také všudypřítomná autorova upřímnost, opravdovost, která z nás z veršů mluví, zaručuje silný čtenářský zážitek. Jak napsal Cashův syn v předmluvě:

„Můj otec měl mnoho tváří. Měl toho v sobě hodně. Jestli si myslíte, že Johna R. Cashe znáte, jste na omylu. Pod povrchem se skrývalo mnoho vrstev.“

Tipy z našich dětských knihoven

Několik zajímavých tipů z produkce dětských knih, které jsou ve fondech KMO, nám opět představí Denisa Hrubá. A protože děti mají prázdniny a v tom počasí je nejlepší „válet se u vody“, vybrala vám knihy s vodní tematikou.

Vodavoděnka

Kristýna Gregorová

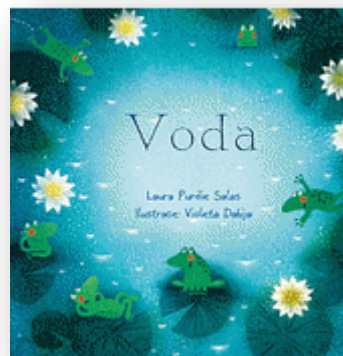

Chcete se něco o vodě dozvědět zábavnější formou? Tak to jste tady správně. V knize Vodavoděnka se dozvíte, jak se zodpovědně chovat k vodě. Dále jak s ní nakládat, abyste jí neplýtvali. Mimo jiné se seznámíte i s nejrůznějšími tajuplnými vodními tvory a samozřejmě i s bájnými tvory, kteří se vyskytují buď ve vodě,

nebo v jejím okolí. Jak praví již podnadpis, „Voda není nuda“. Skutečně je to tak. A mně můžete věřit.

Dokonce se v této knize ukrývá i výzva, jak vodou neplýtvat „protékáním“, ale místo toho doma zavést kyblíkování. Tato výzva určitě nezaujme jen děti, ale i rodiče, kteří se do ní stoprocentně zapojí.

A jak sama autorka na konci knihy vyzývá: „Nebudte plýtváky!“ Proč? Tak o tom v knížěčce.

Voda

Laura Purdie Salas

Chcete svá dítka poučit o vodě nenásilnou formou? Pak je tato kniha právě pro vás. Autorka společně s ilustrátorkou daly dohromady úžasnou knihu, která vaše malé ratolesti poučí, že voda není jen to, v čem se každý večer koupou ve vaně nebo v létě v rybníce, ale že je všude kolem nás a má pro nás a všechny ostatní živočichy rozdílné funkce.

Prostě je pro nás voda ve všech svých podobách nepostradatelná. Zajímavé čtení. Fakt. Koukněte na to.

Pro děti 6-9 let

Zázrak jménem voda

Jiří Dušek, Petr Kostka

Máte rádi ilustrované encyklopedie? Měli byste si rozhodně alespoň prohlédnout tuto knihu. Kniha obsahuje různá fakta o vodě. Zjistíme, kde se voda bere, jak proplovává celým světem a jaký má vliv na všechny tvory na Zemi.

Kromě toho, že nám tato kniha odpoví na nejrůznější otázky, které ohledně vody máme, také nás inspiruje pro nejrůznější pokusy. A pak někdo řekne: „Obyčejná voda.“ Kdepak! Opak je pravdou.

Tajné jezero

Karen Inglisová

Už jste někdy přemýšleli nad tím, jaké by to bylo, kdybyste se ocitli na stejném místě, na kterém žijete, ale o několik desítek

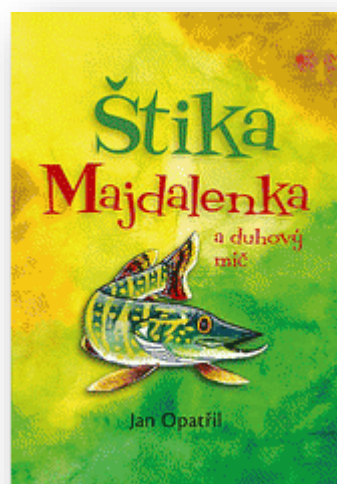
let zpět? Sourozencům Stelle a Tomovi se to stalo. Přistěhují se společně s rodiči do starého domu s velkou zahradou. Sousedčin pes Harry se pravidelně ztrácí, a proto se Stella s Tomem rozhodnou vypátrat, kam pes vždy zmizí a po několika dnech se zase objeví. Když jednou psa sledují a prozkoumávají svou zahradu, narazí nejdříve na loďku, což jim přijde divné, když v okolí žádný rybník není, a pak na podivný tunel. Harry jim zmizí v tunelu. Děti se rozhodnou vydat za ním. Prolezou tajemným tunelem a ocitnou se na stejném místě, kde žijí, ovšem je podivné, že je zde rybník a děti oblečené jako z dávné doby!

Když se Stella a Tom rozhodnou vrátit do své doby, zjistí, že tunel, kterým sem přišli, už není. Podaří se jim vrátit do současnosti? Jakou roli v celém podivném dobrodružství hrají krtci? Tak víc neprozradím.

Pro děti 9-12 let

Štika Majdalenka a duhový míč

Jan Opatřil

V jednom malém rybníce si plave štika Majdalenka se svou maminkou a chystá se na svůj samotářský život dravé ry-

by. Ovšem samotářkou se stane dříve, než by měla, protože její maminku uloví rybář. Ještě než ji vytáhl z vody, stihla Majdalence říct, ať hledá rodinného přítele sumce Jonáše. A tak se Majdalenka vydá hledat sumce a přitom narazí na mnoho dalších ryb, ze kterých si postupně vytvoří nepřátele. Ovšem když dopluje k Jonášovi, zjistí, že ten je opravdový samotář a rozhodně jí nepomůže, naopak ji vyhání.

Poté začne plavat zpět a touží mít v rybníce kamarády. Ale jak to udělat, když si všechny znepřátelila? Může vůbec tak hodně pošramocené vztahy napravit? Nebo ji čeká stejný úděl jako maminku?

Pro děti 6-9 let

DARUJEME e-knihy na dovolenou

Naše výroční darovací kampaň Darujme a nechejme se obdarovat pokračuje i přes prázdniny. A to dárkem vskutku revolučním. Knihovna města Ostravy ve spolupráci s portálem www.palmknihy.cz nabízí nově svým čtenářům k vypůjčení přes 10 000 e-knih. Tato nabídka je dispozici odkudkoliv a zdarma, v rámci zaplaceného ročního registračního poplatku do knihovny.

Z pohodlí domova nebo na cestě do práce si můžete už od července jednoduše vypůjčit e-knihu. Třeba na dovolenou, nebo jen tak. E-vypůjčky realizované přes on-line katalog naší knihovny se vám obratem zobrazí v knihovničce aplikace eReading, s viditelně označeným termínem vrácení. Vypůjční lhůta je 31 dnů a lze číst až tři tituly najednou bez nutnosti připojení k internetu. 32. den se e-kniha sama vymaže z aplikace.

Zde je videonávod Jak si půjčit e-knihu z našeho katalogu. Sledujte náš Youtube, Facebook, Instagram a dozvíte se více.

Jak se zapojit do e-čtení:

Je třeba mít platnou registraci do knihovny.

Zaregistrujte se na stránkách www.palmknihy.cz (se stejnou emailovou adresou, kterou máte uvedenou ve čtenářském kontě knihovny). Případně oznamte jinou emailovou adresu knihovně, nebo si ji sami změňte ve svém čtenářském kontě.

Stáhněte si do čtecího zařízení aplikaci eReading, která je k dispozici ke stažení zdarma na Google Play pro Android (verze 4.1 a vyšší) nebo přes App store pro iOS (verze 8.4 a vyšší).

Jak si vypůjčit e-knihu:

Přihlaste se do on-line katalogu knihovny.

U vybraného titulu zvolte tlačítko "Půjčit e-knihu" a potvrďte souhlas s podmínkami e-výpůjčky. Po stisknutí tlačítka "Vyžádat si e-knihu" se vám zobrazí oznámení o e-výpůjčce. Na emailovou adresu vám následně dorazí potvrzení o e-výpůjčce.

Pro uskutečnění e-výpůjčky je nutné mít uhrazeny všechny případné dlužné poplatky.

Jak otevřít e-knihu:

Otevřete aplikaci eReading. Sekce s MÍSTNÍMI (stáhnutými) e-knihami bude zpočátku prázdná.

V horním menu zvolte sekci ONLINE a vyplňte vaše přihlašovací údaje, které jste uvedli při registraci do portálu www.palmknihy.cz.

Kliknutím na obálku stáhnete e-knihu ze sekce ONLINE do MÍSTNÍ. Pouze při této akci musíte být připojeni k internetu.

**„Kniha je základem poznání, učitelem věků,
vládcem království ducha.“**

Seneca

100 let
KNIHOVNY !!!